

Figyelmeztetés

A Globális Felmelegedés Politikai Fóruma (GWPF) figyelmeztette a londoni és brüsszeli politikai döntéshozókat, hogy helyes tanulságokat vonjanak le a fenyegető európai energiaválságból, különben a közfelháborodás és a zűrzavar nőni fog. Azok a kormányok, amelyek szemet hunynak a nettó-zéró (Net Zero) politikák pusztító gazdasági hatásai felett, nem valószínű, hogy túlélnek a közelgő vihart.¹

Frans Timmermans, az Európai Bizottság alelnöke kedden Strasbourgban azt mondta az Európai Parlamentben (szivárványszínű maszkkal!), hogy a rekord magas villamosenergia-árak azt mutatják, hogy az EU-nak fel kell gyorsítania a megújuló energiákra való áttérést.

Annak ellenére, hogy rekordszámmal emelkedett a megújuló energiaforrások több száz milliárd eurós támogatása, és ugyancsak rekordokat dönt a szén-dioxid ára, Timmermans azt állította, hogy az energiaköltségek növekedésének fő hajtóereje nem az európai környezetvédelmi politika.

Már korábban is tapasztalhattuk, hogy Timmermans úr téveszmék között, ideologikus állomvilágban él, a realitásokhoz nem sok köze van. Liberális politikus.

Valójában az EU-ban sokkal fontosabbak a politikai szempontok, mint a piaci árak, amint azt az amerikai és az európai energiaárak összehasonlítása is mutatja. Európában a földgáz ára több mint háromszor olyan magas (18 USD / MMBtu), mint az Egyesült Államokban (5 USD / MMBtu), ahol a repesztéses technológiával történő

¹ Link: <https://www.thegwpf.com/gwpf-warns-ministers-not-to-draw-the-wrong-lessons-from-europes-energy-crisis/>

gáztermelést (frakkolást) elterjedten alkalmazzák, a kitermelt palagáz pedig olcsó és bőséges.

"Az Európai Bizottság reakciója a saját maga által okozott energiaválságra teljesen téves. Félre értelmezi azokat a mögöttes tényezőket, amelyek felfelé hajtják az árakat, ami azzal a kockázattal jár, hogy súlyosbodik a közelgő gazdasági és társadalmi felfordulás" - figyelmeztetett Benny Peiser, a GWPF igazgatója.

A legtöbb európai kormány gyakorlatilag betiltotta a kontinens óriási palagáz-lelőhelyein a kitermelést, miközben a megújuló energiaforrások befektetőinek nyújtott több száz milliárd eurós támogatások Európa-szerte felhajtják az energiaszámlákat.

Bár Európa évtizedek óta függ a földgáztól, a frakkolás tilalma és a hagyományos gáztermelés korlátozása mára komoly hiányhoz vezetett a földgázellátásban. Emelkednek a villamosenergia-árak és ezzel párhuzamosan az infláció. A növekvő költségterheket a háztartásoknak kell viselniük.

A közüzemek is rekord összegeket fizetnek a földgázból történő villamosenergia-termeléshez kapcsolódó szén-dioxid kibocsátási tanúsítványok megvásárlásáért, ami a villamos energia és a hő árának menthetetlen emelkedéséhez vezet.

A megújuló energiákat támogató politika súlyosan torzítja Európa energiapiacát. Ezek a torzulások és egyéb szabályozási megszorítások megszüntették az árversenyt, amelynek éppen az lenne a feladata, hogy ösztönözze a befektetőket a változatos energiapiac kialakítására.

Az európai energiarendszer függővé vált a támogatott megújuló energiáktól, de ugyanakkor az egyre zsugorodó, de nélkülözhetetlen, többnyire fosszilis tüzelőanyagokkal működő villamosenergia-termeléstől is, a megújuló erőművek termelésének kiszámíthatatlansága miatt. A hagyományos erőművek a létezésük peremén próbálnak életben maradni. Ennek eredményeként a rendszerek stabilitása romlik, törékenyekké válnak az állandó teljesítmény-ingadozások miatt. Romlik az ellátásbiztonság és nő az áramkimaradások gyakorisága.

Dr. John Constable, a GWPF energiaszakértője szerint:

„Azok, akik azt állítják, hogy a jelenlegi magas gázárak a megújuló energiák további bővülésének szükségességét jelzik, fogalmuk sincs a rendszer működésének valóságáról. Az európai energiaellátás gyengesége éppen abból adódik, hogy helytelenül egy alacsony szén-dioxid kibocsátású gazdaságot terveznek létrehozni, amely az erre fizikailag alkalmatlan szél- és naperőművi rendszerekre épülne.”

Az európai kormányok már a következő télen egyre növekvő nyilvános ellenállásba fognak ütközni, mivel a „nettó nulla tervek” és a katasztrofális zöldenergia-politika együttes hatása több tízmillió alacsony jövedelmű háztartást érint. Azok a kormányok, amelyek szemet hunynak a nettó nulla politikák pusztító gazdasági hatásai felett, nem valószínű, hogy túl fogják élni a közelgő vihart.

Érdeemes ezt követően egy német cikkből is idézni, amely szerint a gáz- és áramárak robbanásszerű emelkedésével bekövetkező energiakrízis Európa gazdaságát veszélyezteti.²

De mielőtt továbbmennénk, lássuk a gázárak alakulását:

Két aktuális hír:

- A BASF vegyipari óriás Ludwigshafeni telephelyén évi 6 Terawattóra áramot fogyaszt. Így rendkívül érzékenyen reagál minden áremelkedésre.
- Európa gáztárolói üresek, késlekedik a nyári feltöltésük. Az egyidejű szélcsendes időszakok következtében egész Európában emelkednek az energiaárak. Egyes gyárak kénytelenek a termelésüket visszafogni vagy leállítani.

A műtrágyákat gyártó CF Industries az elmúlt héten két angliai üzemét leállította. A norvég Yara International vegyikonzern, amely Európában tucatnyi telephellyel rendelkezik, ammónium gyártását 40 százalékkal csökkenti. Németországban az említett BASF és a rézgyártással foglalkozó Aurubis is lépésekre kényszerül a valamennyi hagyományos energiahordozó (gáz, olaj, szén) árának emelkedése miatt.

Az US-Investmentbank Goldman Sachs egy aktuális riportjában figyelmeztet, hogy az előttünk álló télen Európában akár nagyobb áramkimaradásokra is lehet számítani. A bank energetikai szakértői az üres gáztárolókra hivatkoznak, amelyeknek feltöltése is akadozik. „Igen kellemetlenné válhat a helyzet, ha nem sikerül gyorsan centiméterről-centiméterre a gáztárolókat feltölteni.” Ha a következő tél hasonló lesz, mint az előző,

² https://www.n-tv.de/wirtschaft/Energiekrise-bedroht-Europas-Wirtschaft-article22812178.html?xing_share=news

akkor Európát energiakrízis fenyegetheti. A kormányok arra kényszerülhetnek, hogy egyes gyárakat bezárassanak. A „Bloomberg” az olasz Snam energiaellátó főnökét idézi: az államilag szabályozott gázárak még a tél előtt jelentősen emelkedni fognak.

Még ha nagy áramkimaradásokat (Blackoutokat) el is lehet kerülni, az európai gazdaságot az áremelkedések egy olyan spirálba juttatják, amely a Corona-krízis utáni helyreállítást is megnehezíti. A gáz és egyéb energiahordozók mellett egyes nyersanyagok, és féltermékek, mint a mikrocsipek is hiányozni fognak. Németországban az infláció az utóbbi 30 év legmagasabb értékére kúszott.

A nyugateurópai gázkereskedelem központja Amsterdam, ahol a gáz ára az év eleje óta több, mint négyszeresére emelkedett. Normál esetben, a viszonylag hideg tél után a gáztárolókat már rég fel kellett volna tölteni. Azonban ez nem történt meg, mivel irreálisan a gáz árának csökkenésére vártak. Senki nem akarja tudomásul venni, hogy ez egyértelműen a közös klíma- és energiapolitika következménye, amely viszont még tovább halad az alagútjában. A hagyományos szénróművek leállítása miatt egyre nagyobb szükség lesz a földgázra, tehát nem várható, hogy a korábbi alacsony gázár visszaáll. Ehhez az is hozzájárul, hogy Oroszország, mint Európa legnagyobb gázszállítója kevesebb gázt szállított, mint az előző években. Az Északi-tengeren található gázmezők is kevesebb gázt termelnek, részben a Corona vírus-járvány miatt. A távolkeleti gazdasági konjunktúra is szerepet játszik. Az arra irányuló LNG-tankerek számának növekedésével szemben Európába kevés tanker érkezik. Tehát a cseppfolyósított gáz beszerzésében sem versenyképes Európa.

Ezzel párhuzamosan a kőszén ára is történelmi magasságba emelkedett a világpiacon. A nyár folyamán szokatlan szélcsendes periódus következett, aminek következtében elsősorban Angliában rendkívülien lecsökkent a szélenergia-termelés. Németországban szükség volt az összes, még üzemelő barnaszén erőmű igénybevételére, de szeptember első felében így is háromszorosára emelkedett a tőzsdei áramár. A barnaszén az áramtermelésben átmenetileg visszanyerte első helyezését. De mivel ez sok szén-dioxid kibocsátással jár, megemelkedett az emisszió tanúsítványok ára, ami viszont így áttételesen minden fosszilis energiatermelés árát növeli. De mivel a lakossági áramár politikai döntésektől is függ, ezért most a választási kampányban minden párt ígéretet tett, hogy az áramárban mintegy 20 százalékos kitévő ökojárulékot csökkentik, ill. megszüntetik. Hogy miképpen finanszírozzák majd az Energiewende egyre növekvő költségeit, arról nincsen szó.

Minden esetre érzékelhető, hogy a közös klíma- és energiapolitika problémái, egyre súlyosabb következményei a közbeszédben is már megjelennek. Az érintett gazdasági szektorok és vállalatok pedig egyre markánsabban fogalmazzák meg érdeksérelmeiket, és figyelmeztetik a kormányt, hogy az energiakrízis akár már a következő télen is bekövetkezhet.

Amikor e sorokat írom, éppen arra készülök, hogy bekapcsoljam a TV-t, hiszen ma van Németországban a választás, és mintegy másfél óra múlva bezárják a szavazó helységeket. Kíváncsian várjuk, hogy e választás miképpen befolyásolja Németország szélsőséges klíma- és energiapolitikáját. A fentiek tükrében a német politika lépéskényszerbe került.

(Petz Ernő, 2021. 09. 26.)

